

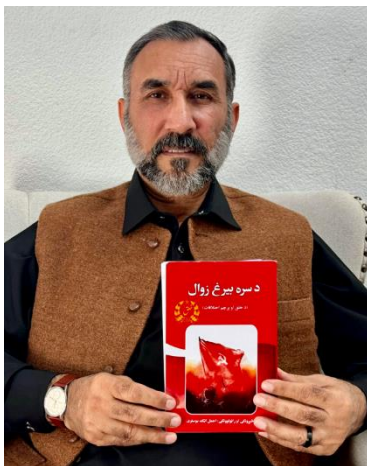
مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۴/۰۳/۰۹

ولي الله ملكزی

د سره بیرغ زوال

(د سره بیرغ زوال) د یوې داسې څیړنې نوم دی چې روایت، درایت او ولوله په کې یو له بل سره غاړه غړی بریښي. دلته د یوې داسې مفلسې ایډیالوژۍ د زنکدن شیبې شمارل شويدي چې له اولي ورځې په ماتې محکومه وه. دلته د کمونیزم په فکري جوړښت او اخلاقي زوال خبرې شوي چې ولې یې په دین پالو ټولنو کې معنوي ارزښتونه اېښ وگڼل؟ دلته په اشارو او کنایو کې، د کلخوز او سلخوز اقتصادي نظریه نقد شوي او هغه یې د ملکیت د فطري غوښتنې خلاف یوه ناچله قباله گڼلې ده. له ختیزې اروپا سره د افغانستان عینې واقعیتونه پرتله شوي، د کلنورونو او دودونو رنگونه په نښه شوي او د برلین دیوال هم له پامه نه دی غورځیدلی.

دلته د خلق او پرچم د کین اړخو گوندونو د پېداېښت، سیاسي ناندريو او سلیقوي اختلافاتو څخه پرده پورته شوي او د میر اکبر خیبر د ترور په خبر باندې خبره شویده. د کور دننه، د خلقي په خلقي او پرچميانو په خلقیانو د تورو، تومتونو او گواهیو ذکر خیر شوی چې د حضرت یوسف او زلیخا یادونه یې تازه کړیده. (وَشَهَدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا - د زلیخا د خپلې کورنۍ ماشوم د هغه د برانت گواهي ورکړه). دلته (د شرق د ناېغه او خلاق رهبر) نور محمد تره کي او د هغه د وفادار شاگرد (د ثور د پرتمین انقلاب زور قومندان) حفیظ الله امین خپلمنځي اړیکې شاربل شوي او د ځینو په وینا، د هغه فاشستي خوبونه یې انځور کړيدي. دلته په ډیر هنر سره، ځای ځای د غوايي د خونړۍ کودتا په ماښام د پیل شوي ناورین او د باروتو د لوگيو، زندانونو او ناځوانه رقابتونو لاملونه او کرکټرونه په گوته شويدي. دلته د لوستونکو په اذهانو کې د وینو، غمونو او بمونو د صحنو د مجسم کولو یوه بنایستوکی هڅه هم شوي چې د تراژیدۍ ترټولو ناخوالی څپرکې دی. دلته د وجدان د ویرجنې محکمې اشارې ترسترگو کيږي او د تاریخ اړشيف ته یې د سپارلو مسیر حتمي بولي. دلته په ډیر تفصیل سره، د مرغومي په شپږمې د تاج بیگ ماني کې د انقلابي ملگرو د میلمستیا او نعناع د خونور سوپ کیسه راغلی او د امین د خنداگانو او خوشباوریو خاطرې هم لیکل شويدي. دلته د ببرک کارمل د (اخلاق شوروي و انسان نوین) شعارونو او د برژنیف سیاسي اشتها او وهمونو ته یوه لنډه وقفه د یادوني وړ ده. د هیواد په هرې کوڅې، باندي او کلي کې، د شوروي اتحاد د سرو لښکرو بی کرکې جنايتونه افشا شوي او د مرموزو وحشتونو رازونه لوڅ لپړ شويدي.

د جلال آباد د نامرادي جگړې هغه خونړۍ پېښې ترسیم شوېدي چې یو جهادي مشر یې اوس ستره تیروتنه بولي، خو بیا هم د بېښي د غوښتنې هوډ ورسره نه شته. د شاهنواز تني کودتا او له حکمتیار سره د تار غزولو داستان، د عبدالوکيل، جنرال عظیمي، آصف دلاور او د شورای نظار د مشر احمد شاه مسعود ترمنځ د جبل السراج تړون، نور هغه څه دي چې په دې کتاب کې ورباندې بحث شويدي.

د دې څیړنې نوښتگر څیړونکي، اجمل اټک یوسفزي د لمر او سیوري په پېوند کې مزل کړی، خپله عاطفه یې زندگی کړې او د کین لاسونو سیالو اړخونو متبادل تومتونه یې په بی پرې بڼې کارلي او له ټولو سره یې ځان په یو واټن کې ساتلی دی. پخپله داسې وايي: (قضاوت، سپینول او تورول زما کار نه دی او نه د کوم لوري یا شخص سره خواخوږي او فکري تړاو لرم. نه د مغرضو کسانو په شان دومره تنگ نظر او وړوکي فکر لرم چې په دغه شان حساسو او ملي مسائلو کې خپل اند او سلیقه ورگډه کړم). زما په فکر، که کوم خلقي دا کتاب ولولي ښايي ووايي چې دا خو پرچمي

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولئ

دی، که پرچمي يې مطالعه کړي نو ممکن گومان وکړي چې دا کس به حتما خلقي وي؛ خو که اخواني ټيپيه بنده يې ولولي نو ضرور به وپوښتي چې دا په کې لا څوک دی؟

يوسفزی په دې باور دی چې: د افسوس خبره دا ده چې ترننه هم د دغو پيښو اصلي عاملينو يو هم خپلې تيروتنه نه ده منلې. د ولس او تاريخ نه يې بخښنه ونه غوښتله، بلکې هڅه کوي چې خپلو غلطيو، بغاوتونو او دې ستر ناورين ته توجيهات پيدا کړي او د خپلمنځي اختلافاتو پرته هم يو په بل باندې واچوي. دغو سرو انقلابيانو د هيواد اکثریت وگړي اشرار او د امپرياليزم گوداگان بلل؛ مخالفين چار ماري کيدل، پولیکون کې خالي ځای پاتې نه شو او د بي بي سي د راډيو اوريدل جرم وو. خو نن همدغه ملگري د دوی په اصطلاح له اخوان الشياطين وړاندې د غرب سيوسيال ته ناست دي.

دا کتاب کې چې ۴۱۰ مخونه لري، ما تر پایه نه دې لوستې خو څو ټکو ته مې پام شو: له ۱۶ مخ څخه تر ۱۰۸ مخ پورې له خال خال پيرگرافونو پرته ټول يې دري/ فارسي دي چې بايد ژباړل شوي وای. څو ځايه مې د املاني غلطيو ترڅنگ، گرامري غلطۍ هم وليدلې او د علمي ميتود له مخې، د کتاب په پای کې د ماخذونو او سرچينو د يادولو په ځای د ۲۹ مطرحو گوندي او پوځي افسرانو په عکسونو باندې بسيا شوېده. بله دا چې په کتاب کې د ۱۹ برخو يادونه شوې خو اوله برخه يې ما پيدا نه کړه؛ بهتره به وه که کتاب په فصلونو باندې ويشل شوی وای او بيل بيل عنوانه ورته غوره شوي وو.

۵۱ کلن يوسفزی د ننگرهار په کامې کې زيږيدلې، د شعر ورمو او خوږو يې د هيواد او کوزې پښتونخوا د هنرمندانو د حنجره ډانقه برابره کړې او د هندوستان څو کلاسيکو سندرغاړو يې هم اشعار زمزمه کړيدي. تردې يې دمه پنځلس کتابونه د نثر، شعر، طنز، ناول او تحقيق په برخې کې ليکلي او چاپ کړي چې ارگ يا مرگ، پښتانه مباح الدم دي، ربي اوبسکې او د شربت گلي کيسه يې د يادولو دي.

زه گران اجمل جان ته له ستر خالق څخه د لازياتو نظمونو، نثرونو او پنځونو توفيق غواړم او هيله کوم چې قلم يې تل له رنگونو او ذهن يې له رنگينو خيالونو ډک وي.

پاملرنه: که لوستونکي وخت او علاقه لري، کولای شي د ملکزي نورې ليکنې او څيړنې د هغه په فيسبوک او يوټيوب چينل کې ولولي او وگوري. ادرس يې دا دی: **Wali Malakzay**